

La llegenda de Sant Jordi

el 23 d'abril

Diu la llegenda de Sant Jordi que fa molt i molt de temps hi havia un drac monstruós, amb les urpes llargues i l'alè de foc. Aquest drac feia fugir al poble, matava la gent amb el seu alè i s'empassava les persones vives .

Els ciutadans, sense cap solució, varen decidir donar-li dos ovelles cada dia per apaivagar la seva fam. Quan s'acabaren els bens, li donaren vaques, bous i tots els animals que tenien, fins que es quedaren sense.

El rei convocà una reunió, on van decidir que farien un sorteig li donarien al drac una persona cada dia, perquè se la mengés.

Un dia, per mala sort, li va tocar a la filla del rei, i ell tot plorós va dir: - Perdoneu a la meva filla i ,a canvi, us donaré tot el meu or , el meu argent i la meitat del meu regne, però us ho demano per favor, deixeu la meva filla.

El poble li va negar, i el rei va demanar vuit dies per a plorar la seva filla. Arribat el dia el rei la va vestir i la va deixar davant de la cova, a prop del drac.

Però de sobte, quan el drac ja obria la seva gran boca per menjar-se d'una queixalada la princesa, va aparèixer, cavalcant sobre un cavall blanc i amb la seva llança i el seu escut daurat el cavaller Sant Jordi, per salvar la princesa de les urpes d'aquell enorme drac.

Aquell cavaller va alçar la seva llarga llança i d'un cop,

el drac va caure a terra desplomat, amb la llança clavada al vell mig del cor.

De cop, de la sang del drac que li regalimava cos avall en va sortir un roser, amb unes roses que brillaven amb la esplendor del sol, i de sobte, el cavaller Sant Jordi en va collir una, la més bonica de totes, va anar a la princesa i li va donar en senyal d'amor.

El rei li va demanar que es cases amb la seva filla i que li donaria tot el seu or i la meitat del regne.

Però el cavaller va marxar sobre el seu cavall blanc sense dir res.

Des d'aquell dia la gent del poble va viure tranquil·la.

Per això el dia de Sant Jordi els homes regalen una flor a la persona que més estimen, i les dones un llibre.

Les llegendes no cal que siguin certes, només cal que siguin boniques.